

Fonološki opis šentviškega govora

Tjaša Jakop

IZVLEČEK: Krajevni govor Šentvida pri Grobelnem¹ spada v štajersko narečno skupino, natančneje v srednještajersko narečje. Zaradi podaljšanja kratkih naglašenih samoglasnikov v zadnjem ali edinem zlogu so kolikostna nasprotja odpravljena in nadomeščena s kakovostenimi; vsi naglašeni samoglasniki so torej dolgi, kratki so le nena-glašeni.

ABSTRACT: The local speech of Šentvid near Grobelno belongs to the Štajersko dialect group, or, more exactly, to the central Štajersko dialect. Because the short stressed vowels in the final or the only syllable have lengthened the quantitative opposition no longer exists and is replaced by the qualitative opposition; therefore all stressed vowels are long, short are only the unstressed ones.

0 UVOD

0.1 Vas Šentvid pri Grobelnem leži v gričevnati pokrajini v vzhodnem delu Voglajnskega gričevja, v dolini Šentviškega potoka, po kateri sta speljani železniška proga in cesta Celje–Rogaška Slatina. Skozi vas je bila v srednjem veku speljana rimska cesta na Ponikvo in dalje na vzhod proti Ptuju in Krapini. Kasneje je vas z okolico slovela po konjskih meštarjih, pa tudi po fantovskih pretepih. Še danes lahko slišimo rek č're:ive na p'lo:ut, 'ri:t pa v 'zé:młó. Ker se tukajšnji ljudje pogosto ukvarjajo z vinogradništvom in radi pijejo vino, pravijo: p'já:nc se preq'ba:rne, kó se ȳ 'ja:mó z'va:rne in pqr s've:tim 'ró:k sō 'go:yrce (namesto kapelice) 'sé:m pa 'ta:j.

0.2 Srednještajerski govorji so na splošno že precej raziskani, zapisi in literatura o njih se iz leta v leto veča. Fonološki opis za srednještajerski govor Šmarja pri Jelšah, ki je točka v Slovanskem lingvističnem atlasu (OLA 18), je predstavila M. Orožen,² v

¹ Tega kraja v Ramovševi mreži za SLA sicer ni, so pa v mreži naslednji bližnji kraji: Šentjur (SLA 329), Zadrže (SLA 333) in Zibika (SLA 334).

² Orožen (1981: 157–163).

magistrskem delu pa I. Povše,³ ki je kasneje podrobnejše obdelala še njegovo oblikoslovje.⁴

Šentviški govor je zahodni sosed šmarskega. Oba govora ohranjata skupini *črē-*, *žrē-* (npr. šmarsko *č'rajšja*, šentviško *č're:jišja*, *žré:be*), skupina *šč* se je asimilirala v *š* (šmarsko *'je:žše*, šentviško *'ji:žše*), *l* je otrdel v *l* (šmarsko *k'rq:l*, šentviško *k'rā:l*), poleg srednjega *l* pred sprednjimi samoglasniki in *u* se pred zadnjimi samoglasniki govori tudi trdi *ł* (šmarsko *'q:nski*, šentviško *'tā:nsk*), *ń* je za samoglasniki in soglasniki izgubil nazalnost in sovpadel z etimološkim *j* (šmarsko *'loyükja*, šentviško *'lu:yükja*). Skupna jima je tudi izguba izglasnega *-u* (< *-ił*, *-ěł*, *-eł*, *-əł*) v del. *-l* m. sp. ed. (*p'ri:jiš* ‘prišel’) in nedoločniška pripoma *-na-* pri glagolih na *-(n)iti* *-(n)em* (*z'ma:rznat*).

V primerjavi s šmarskim ima šentviški več redukcij in različice z ožjimi dvoglasniki – npr. šmarsko *'q:nski*, *m'la:jku*, *'vø:knu*, *v'vie:si*, *'že:jtū*, *ži'va:ili* je v šentviškem govoru *'tā:nsk*, *m'la:jk*, (*v*)*ó:kñ*, *na* 've:s, *'żę:jt* ‘žito’, *ži've:il* itd. Sekundarni skupini *tl*, *dl* sta v šentviškem govoru večinoma ohranjeni tudi v deležnih (*'på:dla*), v šmarskem govoru pa ne (*'på:le* ‘padle’).

1 INVENTAR

1.1 SAMOGLASNIKI

1.1.1 Dolgi naglašeni samoglasniki

i:	i:j/e:i	u:
é:		ó:
e:	e:i/a:i	o:u/o:u
		a:/å:

1.1.2 Kratki nenaglašeni samoglasniki

i u

e [ɛ/è] o [ø/ò]

a [å]

1.1.3 Silabemi so tudi /l/, /m/, /n/ in [ŋ].

³ Povše (1980).

⁴ Povše (1988: 177–189).

1.2 SOGLASNIKI

1.2.1 Zvočniki

v/u		m
[l]		
l	r	n
j		[ʃ]

1.2.2 Nezvočniki

p	b	f
t	d	
c	s	z
č	š	ž
k	g	x

1.3 NAGLAS

1.3.1 Naglas ni vezan na določeno mesto v besedi.

1.3.2 Naglašeni samoglasniki so samo dolgi, nenaglašeni samoglasniki samo kratki.

1.3.3 Govor ne pozna tonemskega naglaševanja. Naglas je jakosten, kolikostna nasprotja so odpravljena in v nekaterih primerih nadomeščena s kako-vostnimi.

1.3.4 Naglašeni samoglasniki so fonetično dolgi.

1.3.5 Terciarnega premika naglasa v tipu *zlatō ni* (npr. *le'pa:y*, *me'sa:y*, *ne'ba:y*, *u'xa:y*, *zla'ta:y*).

1.3.6 Mlajši narečni premik je umik naglasa s končnega kratkega zloga – *'bō:gat*, *'dē:bu*, *g'lō:bōk*, *p'rē:cej*, *p'ri:š* ‘prišel’, *'sa:ršen*, *'ši:rōk*, *'té:pen*, *'vi:sōk*, *'zé:len*.

2 DISTRIBUCIJA

2.1 SAMOGLASNIKI

2.1.1 Dolgi naglašeni samoglasniki

2.1.1.1 Dolgi samoglasniki lahko nastopajo le pod naglasom, in sicer v vseh besednih zlogih.

2.1.1.2 Različica *ø:i* je redkejša kot *i:j* (*'ti:ist* ali *'te:ist*). V položaju pred /r/ ali pred istozložnim [u] imata *i:j/e:j* različico [i:] (*pas'ti:r*, *se'ki:ra*; *rø'di:y*, *'ži:uci*).

2.1.1.3 Različica *o:y* je redkejša kot *u:y* (*'tu:yt* ali *'to:yt*). V položaju pred /r/ ali pred istozložnim /j/ imata *u:y/ø:y* različico [u:] (*'fu:rěš* ‘koline’, *'ku:rjék*, *'tu:ršca* ‘koruza’, *'vu:ržux* ‘vzrok, razlog’; *'ju:jtrat*, *'ku:jxja* ‘kuhinja’).

- 2.1.1.4 Samoglasnika /ó:/ in /u:/ v vzglasju večinoma nista mogoča, ker se pred njima pojavi protetični v ('vó:jgø̄ ‘ogenj’, ‘vó:kø̄ ‘okno’, ‘vó:jstør ‘oster’, ‘vu:ra, ‘vu:yste ‘usta’, ‘vu:yzda ‘uzda’).
- 2.1.1.5 Dvoglasnika /e:jl/ in /a:jl/ sta prosti različici ('me:jt in 'ma:jt ‘imet’).
- 2.1.1.6 Prosti različici sta tudi dvoglasnika /o:yl/ in /a:yl/ ('jo:ycem in 'ja:ycem).
- 2.1.1.7 /å:/ se po kakovosti približuje širokemu o ('bå:ba, d'łå:ka, dō:må:, 'łå:nsk, 'må:t, mož'gå:ni). Pred istozložnim /j/ ali [u] ima različico [a:] ('ba:jta, z'da:j; rø̄'ka:yl, zd'rø̄a:yje).
- 2.1.2 Nenaglašeni samoglasniki
- 2.1.2.1 /e/ ima v ponaglasnih zaprtih zlogih in v izglasju položajno različico [e] ali [é], v redkih primerih tudi [i] (č'ló:vik, 'mé:xék, 'o:ylø̄, š'på:mpét, 've:jdit ‘vedeti’, 'za:ćnem).
- 2.1.2.2 Tudi /o/ ima pred naglasom, v ponaglasnih zaprtih zlogih in v izglasju položajno različico [o], [ó] ali celo [u] (člu've:ka (R ed.), 'de:jhamø̄, g'ló:bók, kó'le:in, 'le:itus).
- 2.1.2.3 [a] se pojavi samo pred zvočnikom /r/ (gr'ja:y, 've:tør).
- 2.1.2.4 Predvsem v položaju za zobniki ima /ŋ/ položajno različico [ŋ] ('ni:jsø̄, 'a:usŋdø̄set).
- 2.2 SOGLASNIKI
- 2.2.1 Zvočniki
- 2.2.1.1 /v/ se govori pred sprednjimi in zadnjimi samoglasniki (d'vå:, k'rå:va, 've:s) ter pred zvočniki (v'le:št, v'nu:yk, v'rå:te). V izglasju ima /v/ različico [u] ('ka:u ‘kakšen’, p'ra:u), pred nezvenečimi soglasniki pa ima [u] redkejšo različico /f/ (f'ca:jtax, f'xi:jšó, f'så:xnala ‘usahnila’, f'sé:).
- 2.2.1.2 /l/ je možen pred nekaterimi zadnjimi samoglasniki ('de:jlat, go'yo:yp, 'łå:mal, 'łå:s, post'łå:t), vendar pa velarni izgovor včasih ni več zaznaven (npr. b'la:, dgar'żá:la, kla'bu:yk, ob'la:jčen). Ni možen pred u:u/o:u (k'lu:uka).
- 2.2.1.3 /l/ se v položaju za samoglasnikom in pred premorom premenjuje z [u] ('bi:u, 'jé:u ‘jedel’, 'ša:u), enako pred soglasnikom (pu'pa:ugø̄).
- 2.2.1.4 n ima pred mehkonebniki /k, g, x/ položajno različico [ŋ, ŋ] ('ha:jšŋk, š'ta:inge, z'gå:ŋki).
- 2.2.1.5 /j/ je redek glas, nazalnost je šibka (jí:jva, 'kó:j).
- 2.2.2 Nezvočniki
- 2.2.2.1 V izglasju so mogoči samo nezveneči nezvočniki ('cu:uk, 'dè:t, g'lå:š ‘kozarec’, g'ró:p, 'zi:jt, že'le:js).
- 2.2.2.2 Po zvenečnosti se nezvočniki prilagajajo sledečemu nezvočniku (g'ne:jst ‘gnezdo’, 'o:upčina, otp're:jt, 'pe:dø̄set, 'vi:itta ‘vidita’).
- 2.2.2.3 V položaju pred /n/ se /d/ lahko izgovarja kot [g] (g'na:r, k'je:igø̄ ‘teden’, pu'pa:ugø̄).

2.3 NAGLAS

- 2.3.1 Omejitev naglasnega mesta ni; dolgi naglašeni samoglasniki so možni v vseh besednih zlogih.
- 2.3.2 Kratkih naglašenih in nenaglašenih dolgih samoglasnikov govor ne pozna.
- 2.3.3 Možne so zložene in sestavljenje besede z več naglasi ('dâ:x'ci:jmqr 'podstrešna soba', 'na:rte've:či, 'pa:u'no:uč, 'pó:rma'si:ina, 'ro:užpk'râ:nc, š'na:jc'te:xj 'robček', š'pa:r'xe:t, 'tó:tp'kâ:mra).
- 2.3.4 Govor ne pozna končniškega naglasnega tipa; ta je prešel v nepremičnega (s'té:bár s'té:bra).

3 IZVOR

3.1 SAMOGLASNIKI

3.1.1 Dolgi samoglasniki

- i:** ← kratki naglašeni *i* v zadnjem besednjem zlogu – 'mi:š, 'ni:č, 'ni:t, p'ti:č, 'ri:t, 'si:t;
- ← včasih *i*, ki je prišel pod naglas po mlajšem naglasnjem umiku s končnega kratkega zloga – *p'ri:š* ‘prišel’, 'ši:rók, 'vi:sók;
- ← stalno dolgi in staroakutirani *i* v položaju pred /r/ – *kram'pi:r, pas'ti:r, se'ki:ra, 'si:r, š'ti:r,*
- ← stalno dolgi in staroakutirani *i* v položaju pred istozložnim [u] – 'bi:y, dø'bi:y, kø'si:y, na'pi:y, ro'di:y, 'si:y, su'si:y, ži:uci;
- ← v prevzetih besedah – 'fi:rma 'birma', 'fi:rgki, 'fi:rtux, 'pi:pivo';
- ← v knjižnih besedah – štu'di:rat;
- u:** ← kratki naglašeni *u* v zadnjem besednjem zlogu – *k'ru:x, 'lu:ft, f'ku:p, 'tu:;*
- ← stalno dolgi in staroakutirani *u* v nezadnjem besednjem zlogu v položaju pred /r/ in pred istozložnim /j/ – 'fu:rěš 'koline', 'ku:ra, 'ku:rt (nedol.), 'ku:rjék, 'tu:ršca 'koruza', 'vu:ra, 'vu:ržux 'vzrok, razlog'; 'ju:jtrat, 'ku:jxja 'kuhinja';
- i:j/e:i** ← stalno dolgi in staroakutirani *i* – *b'ri:itva, 'či:ijká 'majhna, drobna', gospo'de:ija, 'xi:jsa, 'ki:jsla, kme'ti:ija, 'le:ipa, p'le:itu 'plitev', 'ri:iba, 'vi:jdit* (nedol.), za'di:ixan, ž'vi:ja; *d'ni:j* (R, T mn.), *b'lí:í, nòči:í, sne'ži:í, š'li:í, 'ti:í, t'ri:í, 'vi:í;*
- ← *i* po mlajšem naglasnjem umiku (lahko tudi po naglasni analogiji) – *'pi:jsajka, 'ši:jvanjka; k'lé:icala, 'pi:jsala* (del. -l);
- ← v prevzetih besedah – *b'ri:jtuf, 'ci:igu, f'lé:iknala, ošta'ri:ija,*

'pi:iskar, 'ri:inčka/'ri:injgle 'uhan', z'rę:jxtat;
 ← v knjižnih besedah – k'ni:žnca, po'li:žtka;

u:y:o:u ← stalno dolgi in staroakutirani *u* – 'bu:ykva, 'du:yša, 'ju:yžna,
k'lu:yka, k'ru:yxa (R ed.), 'mɔ:yxa, p'lū:yče, 'ru:yse 'brki',
'su:yša; k'lu:yč, kɔšt'rū:yn 'oven', 'lu:yč;
 ← *u* po mlajšem naglasnem umiku (lahko tudi po naglasni analogiji) – s'mu:yče, 'su:yx 'suhó';
 ← v prevzetih besedah – 'cu:ykar, 'nu:ycat 'potrebovati',
p'lū:yzna, pu:ycat; pu:yšlc, š'tu:yunfe, 'šu:yxi, 'u:yntarča
 'spodnje krilo', žo:ypa;
 ← v knjižnih besedah – ra'ču:yn, s'lū:yžba;

é: ← *e*, ki je prišel pod naglas po umiku naglasa s končnega kratkega zloga – 'cé:l, 'nè:sla, 'sé:strā, 'té:le, 'té:ta, 'žé:na;
 ← *ě*, ki je prišel pod naglas po zapoznelem umiku naglasa s končnega kratkega zloga – v'ré:me, ž'ré:be;
 ← *ə*, ki je prišel pod naglas po pozinem umiku naglasa s končnega kratkega zloga – 'dé:ska, 'mè:gla, pé:čka, s'té:bár, té:mø, 'té:nék;
 ← včasih *ə* po zapoznelem umiku naglasa s končnega kratkega zloga – g'ré:da, 'jé:čmen, 'jé:zik, 'mè:xék, 'té:ška;
 ← redko novoakutirani *e* v nezadnjem besednjem zlogu – 'cé:rkva,
k'mé:ta;
 ← kratki naglašeni *ə* v zadnjem besednjem zlogu – 'dè:š, 'pé:s,
'té:š 'tešč';
 ← naglašeni *ě*, *e*, *ə* v zadnjem besednjem zlogu – 'dé:t, x'mé:y,
x'ré:n, k'mé:t, 'nè:st, 'sé:m, 'vé:c (prisl.), 'zé:t;
 ← *e*, ki je prišel pod naglas po mlajšem naglasnem umiku s končne kračine – 'dé:bu, ('j)é:mu (del. -l), p'ré:cej, 'sé:dat (nedol.),
'té:pen, 'zé:len;
 ← v prevzetih besedah – c'vé:k, d'ré:k, p'é:p 1. 'deček', 2. 'najmlajši sin', š'té:pux;

ó: ← *o*, ki je prišel pod naglas po umiku naglasa s končnega kratkega zloga – č'ló:vik, 'gó:ra, 'kó:za, 'nó:ga, 'nó:su, 'ó:rex, 'ó:sa,
'ró:jen, š'ró:ka, 'vó:da;
 ← *o*, ki je prišel pod naglas po mlajšem naglasnem umiku s končne kračine – 'bó:gat, g'ló:bók, 'kó:zuc, 'ó:tprem, 'ó:trók,
'pó:tplat;
 ← naglašena *o*, *q* v edinem besednjem zlogu – 'kó:ž, 'kó:š, k'ró:p,
st'ró:k, st'ró:p, š'kó:f;
 ← zgodaj podaljšani novoakutirani *o* v položaju pred /j/ – 'kó:jlk,
'tó:jlk;
 ← v prevzetih besedah – k'nó:f, 'kó:lg;

- e:** ← stalno dolgi in staroakutirani ē – *dek'le:t* (R mn.), '*de:telā*, *de've:t*, *g'le:dam*, *g're:m*, *i'me*., *'je:tre*, *na're:dit* (nedol.), '*pe:st*, '*pe:tēk*, *pōk'le:knat*, *s're:ča*, *te'le:ti* (I mn.), *t're:sem*, *v're:di*, '*ze:be*;
- ← staroakutirani ě v nezadnjem besednjem zlogu v položaju ob /r/ – *b're:za*, *d're:uje*, '*me:ra*, '*ve:ra*;
- ← novoakutirani e v nezadnjem besednjem zlogu v položaju ob /r/ – '*pe:rje*;
- ← včasih dolgi cirkumflektirani ə in novoakutirani ə v nezadnjem besednjem zlogu – '*de:n*, '*me:xŋ* ‘mah’, '*ve:s*; '*me:ša*, '*pe:sji*;
- ← včasih kratki naglašeni a v zadnjem besednjem zlogu – '*je:s*;
- ← v prevzetih besedah – *beš'te:k*, *cek're:t*, '*de:kna* ‘odeja’, *fgr'de:rbat* ‘pokvariti, uničiti’, '*fe:xtat*, '*fe:rtik*, '*fe:st*, '*ke:tna* ‘veriga’, *k're:ncj*, '*re:kjc*, '*te:gjc*, *zap're:mzat*;
- ← v knjižnih besedah – *fri'ze:rka*, *mō'de:rŋ*, '*pe:nzija*;
-
- e:i/a:ij** ← stalno dolgi in staroakutirani ě v nezadnjem besednjem zlogu – *b're:jk*, '*ce:ista*, '*de:ikla*, *kō'le:jn*, '*ta:ip*, '*ta:is*, '*me:ispç*, *m'la:jk*, *re:izat*, *s'ne:jk*, *st'ra:ixa*, *s've:iča*;
- ← dolgi cirkumflektirani e in novoakutirani e v nezadnjem besednjem zlogu – *dre've:jsa* (R ed.), *lud'ja:j*, '*ma:jt*, '*pa:jč*, '*še:ist*; '*me:ilém*, *re:jk* ‘rekel’, '*se:idŋ*, *t're:jk* (vrstil. štev.), *u'še:jsa* (R ed., I dv.), *ze:ile*, '*ža:jinin*, '*že:inska*;
- ← v prevzetih besedah – '*le:ídgar*, '*le:idičŋ* ‘neporočen’, '*pe:inžl*, *š'pe:igu*, *š'te:ingje*;
- ← v knjižnih besedah – *Slo'va:inc*, *slo'va:insk* (prid./prisl.);
-
- o:u/a:u:** ← stalno dolgi in staroakutirani o – '*go:uba*, '*go:uša* ‘gozd’, *k'ro:uk*, '*mo:uš*, '*zo:up*;
- ← dolgi cirkumflektirani o in novoakutirani o v nezadnjem besednjem zlogu – '*bo:uk*, *me'sa:u*, '*na:uč*, '*no:us*, *se'na:u*, '*ša:ula*, '*vo:us*; '*ba:utra*, '*da:ubqr* (prid.), '*xa:udim*, '*ka:uža*, '*na:usim*, '*o:ule*, '*o:usp*, *š'ko:urja*, '*vo:ula*, '*vo:uzim*;
- ← o, ki je prišel pod naglas po umiku naglasa s končnega zloga – '*vo:ugu*;
- ← stalno dolgi ter staroakutirani ſ v vseh besednih zlogih – '*čo:un*, '*do:uk* (prid.), '*do:užŋ*, '*sa:uze*, '*so:unce*, '*so:unčpca*, '*va:una*;
- ← o različnega izvora v položaju pred istozložnim [u] (< u, f) – *do'ma:u*, *kō'ma:uc*, '*o:uca*, *s kost'jo:u* (O ed.), '*so:u*;
- ← v prevzetih besedah – *fra:uštik*, '*pa:unčke* ‘nizki čevlji’, '*šo:uštar*;
- ← v knjižnih besedah – '*go:ułeš*, '*o:upčina*, *pla'fo:un*;
-
- a:/ā:** ← stalno dolgi in staroakutirani a v nezadnjem besednjem zlogu –

- 'a:te, 'ba:jta, b'rå:da, b'rå:ta (R ed.), ci'gå:n, d'lå:ka, dö:må:, d'vå:, 'jå:pka, 'kå:va 'kakšna', k'rå:l, k'rå:va, lå:ta, 'må:čka, 'ma:ma, 'på:ša, t'rå:va, z'rå:m 'zraven';
- ← včasih dolgi cirkumflektirani σ in novoakutirani σ v nezadnjem besednjem zlogu – 'čå:st, 'lå:n, 'lå:š, 'sa:je 'sanje', 'va:šk 'vaški';
- ← naglašeni a v zadnjem besednjem zlogu – b'la:, b'ra:t (toda b'rå:ta), 'ga:t 'gad', g'ra:t, m'lä:t (toda m'lå:da), 'pa:s, s'ta:r, v'ra:t; zaimki: 'na:š, 'va:š; pqr 'na:m, z 'na:m, pqr 'va:m, z 'va:m;
- ← naglašeni σ v zadnjem besednjem zlogu v položaju pred [y] – 'ša:y;
- ← a , ki je prišel pod naglas po mlajšem naglasnem umiku – k'lå:dvo, 'za:čnem;
- ← f skupaj z /ə/ po umiku naglasa s končnega kratkega zloga in pod analgičnim naglasom – q'ba:rve, 'sa:rce, 'sa:ršen;
- ← f : in f skupaj z /ə/ – 'ba:rva 'brv', 'da:r 'drl', če'ta:rték, č'ma:ru, 'ča:ru, 'da:rve, 'ga:rʃ, 'xa:rbet, 'ka:rst, 'ma:rzla, 'pa:rse, 'pa:rst, 'a:rš, s'ma:rt, 'pa:ru, 'ta:rta, u'ma:r 'umrl', 'va:rsta, 'ža:r 'žrl';
- ← e različnega izvora v položaju pred /j/ – 'ma:jat, na'pa:ja, q'la:jčen, q'ža:jen, sta'ra:jša, 'va:ja 'veja', z'da:j;
- ← včasih namesto o:u/a:u – 'ma:g 'mogel/moral' (del. -l), te'ka: 'takó';
- ← v prevzetih besedah – 'å:xtat, 'a:jmar, 'å:ntvæla 'brisača', 'å:fstre, 'a:xtat, 'ca:jt, 'fa:rbast, 'fa:ylast 'len', f'ra:j, g'lå:š, g'va:nt, 'kå:ncj 'prižnica', 'må:ntj, 'ša:jba, š'på:mpét 'postelja', 'tå:tar, ž'nå:bj;

3.1.2

Nenaglašeni samoglasniki

- i**
- ← prednaglasni, ponaglasni in izglasni i – i'me:, ži've:jl (del. -l); 'jé:zik, 'lu:ypim, 'na:ysim; g'rå:di (I mn.), 'å:si (I mn.), 'pè:bi, ž'gå:ŋki;
- ← včasih izglasni -ji – 'le:ži, 've:či;
- ← izglasni u (v D, M ed. m. sp.) – b'rå:ti, 'kó:ži, na g'ró:bi, na st'ró:pi, v raz're:di, pqr 'vò:jgji;
- ← včasih ponaglasni ē – č'ló:vik, 've:židit, 'vi:židit (nedol.);
- ← v priponi -ěga in -ém(u) – 'ča:rniga, qt 'či:žkiga 'od malega', ko'ru:uzniga, 'tå:kiga; pqr 'ti:žxim 'vò:jgji;
- u**
- ← prednaglasni in ponaglasni u – du'ši:t, lud'ja:i, u'xa:y, t're:žbux;
- ← včasih o po sporadičnem ukhanju v vzglasju ter v ponaglasnih zaprtih zlogih – bu'gå: (R ed.), člu've:ka (R ed.), u'če:ta (R ed.), u'ka:y, ut'ra:yk (R mn.), pu'pa:ugg; 'le:žtus;
- ← izglasni -ił, -ěł, -eł, -øł in -ał v del. -l, pa tudi v nekaterih sam. in prid. m. sp. – 'ji:sku (del. -l), 'lē:tu, 'nō:su, 'på:xnu,

- pop'ra:ulu, s'li:jšu, 'vi:ju; 'ci:igu, 'dé:bu* (prid.), *š'pe:igu* ‘ogledalo’, *'vo:ugu, ž'ré:bu;*
- ← izglasni -ev – *'pe:ijkarju* (R mn.), *p'le:itu* (prid.), *'ré:tku;*
- ← izglasni -ov – *k'mé:tuy, 'ža:jinuuy* (R mn.), *sm're:ikuuy* (prid.);
- ← včasih -vi- in -vi – *'Pa:ujkuca, 'pa:ru;*
- ← -v za /r/- 'ča:ru;
- e** ← prednaglasni ē – *čre'pi:ije, de'la:uci, dre'va:u, le'pa:u, le'se:jn, ple'ni:jca, res'ni:jca, tes'ta:u;*
- ← prednaglasni in izglasni e – *be'se:ida, dek'le:t* (R mn.), *ne'ba:u, ne'va:ista, te'le:ti* (I mn.), *že'le:is; 'ma:urje* ‘morje’, *'nè:se, 'ré:če, 'so:unce, 'té:če;*
- ← prednaglasni in izglasni e – *je'zi:ika* (R ed.), *me'sa:u; b'rå:te* (T mn.), *'ko:uce, 'zé:ne* (R ed./I mn.);
- ← naglašeni e po umiku naglasa s končnega zloga – *p'ré:cej, 'ró:jen* (del. -n), *'sa:rce, 'sa:ršen, 'té:pen* (del. -n);
- ← včasih izglasni i v prislovih – *d're:ive, 'ju:utre;*
- e/è** ← ponaglasni ē – *'ó:rex, 'so:usét;*
- ← ponaglasni e – *'nè:sem, š'på:mpét;*
- ← ponaglasni e – *'pa:jék; 'på:mét;*
- ← ø v priponi -ek in -æc – *'A:nzék, če'ta:rték, 'či:jnék* ‘majhen, droben’, *'ja:bućek, 'ku:rjék, mar'ti:jnćek, 'ni:jzék, 'pe:ték, pøn'de:jlék, 'vó:sék, x'lå:péc;*
- o/ø/ò** ← ponaglasna in izglasna o in Q – *'ja:goda, k'la:dvo, na 'på:šö* (O ed.), *'žå:losna, žè:lot, ž'vi:jnö* (T ed.);
- ← v glagolskih končnicah -mo, -jo – *'če:jmo, 'då:mø, 'ku:upmo, 'nè:semo; 'da:jo, na're:djo, 'ré:čeo, ž'vi:ijo;*
- ← prednaglasna o in Q – *dó:må:, go'lo:yp, kó'le:jn, ø'ba:rve, pø'le:in, pø'mé:tit* (nedol.), *sø'bo:uta;*
- a** ← prednaglasni, ponaglasni in izglasni a – *ma'li:jna, na're:dit* (nedol.); *'de:hat, za'di:jxan* (del. -n), *'žå:gat; 'c'e:rkva, g'ru:uška, 'ka:uma* ‘komaj’, *k'rå:va, 'ne:ika* ‘nekaj’, *pó:tkva, u'če:ra* ‘včeraj’, *z'go:uda* ‘zgodaj’;
- ← prednaglasnega o v redkih primerih akanja – *kla'bu:uk, kram'pi:r, mar'b:ijt* (< morebiti);
- ← ponaglasnega e, ē v redkih primerih akanja – *'sé:dat* (nedol.), *'ve:jvarca;*
- ← po analogiji v končnici -om (D mn., dv. in O ed. sam. m. in sr. sp.) – *k'mé:tam, te'le:tam; z b'rå:tam, s 'cu:ugam, s 'kó:jam, z 'vo:uzam;*
- ← po analogiji v končnici M mn. in dv. sam. m. in sr. sp. – f 'ca:jtax, na 'lå:sax, na 'pa:rsax, na v'rå:tax;
- ← v nedoločniški glagolski priponi -na- – *fli:iknat, 'på:xnat, 'pi:jknat, pok'le:knat, s'pa:unat, s'tè:gnat, uz'di:gnat, 'va:rnat, z'ma:rznat;*
- ← v glagolskih končnicah -ma, -ta – *'bó:ma, 'bó:ta, 'då:ma,*

- a 'då:ta, g're:ma, g're:ta, 'na:ysma, 'na:usta, 'vi:jdma, 'vi:jta;
 ← nenaglašeni ə pred r – 'dō:bgr (prisl.), 'je:tgr (R mn.), 'mo:ukar,
 'nō:tgr (prisl.), 'pi:jskgr, s'tē:bgr, 've:tgr;
 ← ſ skupaj z /r/ – bgr'zi:na, dgr'žā:la (del. -l), kgr'vi:j, gr'de:č,
 gr'ja:y;

3.1.3 Zlogotvorni zvočniki

- l ← l in l, če se je ob njiju reduciral samoglasnik – 'dē:bjl, 'ga:rjl,
 'kā:ſjl, s'tē:kjl; 'je:idjl, 'ma:gjl, na're:djl, 'nē:sjl, 'pā:sjl, u'ma:rjl,
 'va:idjl;
 ← v prevzetih besedah – kā:bjl, 'kā:ncjl, k're:ncjl, 'mā:ntjl, 'pa:rkl,
 'pu:uſjl, 're:kjc, 'ri:jjgjc, 'te:gjc, ž'nā:bjl;
 m ← m, če se je ob njem reduciral samoglasnik – 'pe:jspm (R mn.), y
 'ka:rpm (M ed.);
 ← v prevzetih besedah – 'fi:rjpska, rejuma'ti:jzpm;
 n ← n in n, če se je ob njiju reduciral samoglasnik – bō'la:jzp, 'čē:sp,
 do'pa:ugŋ, g'rā:bŋ, 'ē:dŋ, 'jē:sŋ, k'je:igŋ 'teden', 'la:išŋk,
 lu'ba:jzp, 'me:ispŋc, p'cō:j (prisl.), t'kō:l (prisl.), p'ma:k 'nič',⁵
 p'ma:l (prisl.), qb'lā:čŋ (prisl.), p'rā:zŋki, par'ti:jsŋ (vel.), 'pō:zŋ
 (prisl.), 'so:uňčŋca, st'rā:šŋ (prisl.), š'ma:rŋce, té:mŋ (prisl.),
 'zā:dŋ (prid.), 'že:igŋ;
 ← redko iz -ŋ (predvsem v položaju za zobniki) – 'ni:jsŋ, 'o:uſŋ,
 'a:uſpdeſet, 'se:idŋ;
 ← v prevzetih besedah – 'ca:jtŋge, 'fi:rŋki, f'r'i:jšŋ, 'kō:lŋ, 'le:idičŋ,
 'že:gŋ.

3.2 SOGLASNIKI

Soglasniki so nastali iz enakih glasov kot v izhodiščnem sistemu (Logar 1981: 32) ali v prevzetih besedah, poleg tega pa še:

3.2.1 Zvočniki

- v ← w pred sprednjimi in zadnjimi samoglasniki – 've:s 'vas', 'vē:č
 (prisl.), 'vi:sók (prid.), 'vō:da, 'vo:us;
 ← včasih w pred r in l v vzglasju – v'le:št 'leč', v'rā:t, v'rē:me;
 ← v posameznih primerih kot proteza pred zadnjimi samoglasniki – 'vō:jgp 'ogenj', 'vō:kŋ 'okno', 'vō:jstgr 'oster', 'vu:uste
 'usta', 'vu:uzda 'uzda';
 u ← izglasni l v del. -l m. sp. ed. – 'bi:y, 'da:y, 'jé:y 'jedel', 'ša:y,
 za'če:y;
 ← včasih w v vzglasju, izglasju in pred soglasniki – m'ra:yla,
 'o:uca, pop'ra:uſlu, gr'ja:y, ro'ka:y, y'ča:s, zd'ra:uje;

- j/ž** ← í na začetku besede, v položaju za soglasnikom in med dvema samoglasnikoma – čebel'já:k, čre:pi:je, čre:išja, gospo'de:ija, (ž) 'ji:m, 'ji:žva 'njiva', 'kó:ž, 'kó:staj, 'ku:jxja 'kuhinja', ló:ba:ja, 'lu:ukja, 'ma:jat 'menjati', vóg'ji:iše 'ognjišče', oža:jen, s'pa:udja, s'vi:ja, škó:rji, 'ze:gnaje;
 ← v posameznih primerih kot prehodni (drugotni) /j/ – 'fu:jtrat, 'kó:jlk 'koliko', 'ku:jxja 'kuhinja', 'mó:jdarc, 'tó:jlk 'toliko', 'vó:jlka 'velika', 'vó:jst 'voziti', za'dó:jst 'dovolj';
 ← včasih kot proteza pred sprednjimi samoglasniki – '(j)é:mu (del. -l), 'ji:iše 'išče', 'ji:t 'iti';
l ← l – 'bó:l, 'Cé:le, 'de:tela, g'rá:ble, k'lu:úč, k'rá:l, lud'ja:í, m'ra:úla, 'o:úgle, p'lu:úče, 'va:úla, 'ze:íle, zé:mla;
 ← primarne skupine tl, dl – 'ši:íl, 'vi:íle, 'vi:ílce;
t l pred zadnjimi samoglasniki (razen u) – g'á:va, go'yo:úp, 'yá:nsk, 'yá:s, p'lo:út;
n ← kot drugotni glas v prevzetih besedah – š'te:íjge;
r ← r skupaj z /a:/ oz. [á] – 'ca:rniga, 'ga:rm, 'xa:rbét, 'pa:rse, 'sa:ršen, 'va:rgl (del. -l), 'va:rsta, 'va:rt; dgr'žá:la (del. -l), kgr'vi:í, gr'de:č;

3.2.2 Nezvočniki

- k** ← včasih t pred j – k'je:ígn 'teden', t're:ík (vrstil. štev.);
 ← t pred l – 'pe:íklar, 'pó:kj 'potlej', na k'la:íx;
 ← t pred n – k'ná:l 'tnalo';
g ← včasih d pred n – g'na:r, k'je:ígn 'teden', o'pa:úgg;
x ← včasih k pred t ali m – 'do:úxtar, x'má:l 'kmalu';
f ← včasih v pred nezvenečimi nezvočniki – f'sá:k, f'sá:úlo;
š ← šč – 'go:úša 'gozd', ji:iše 'išče', k'la:iše, 'ku:úšar, mraúli:iše, pe'si:íca, 'pi:iše, 'pi:išola 'piščal', 'té:š 'tešč', vóg'ji:iše 'ognjišče';
 ← včasih s pred k – š'ko:úrja 'skorja';
ž ← včasih č v položaju pred zvenečim soglasnikom – do'ma:žga, ar'de:žga.

Zveneči nezvočniki b, d, g, z, ž so nastali tudi iz nezvenečih po asimilaciji na sledenje zveneče nezvočnike, nezveneči pa iz zvenečih z asimilacijo na sledenje nezveneče nezvočnike in v izglasju; to velja tudi za nezvočnike, ki so prišli v omenjene položaje po onemittvi samoglasnikov.

3.3 NAGLAS

- 3.3.1** Naglasno mesto v besedi je podobno kot v izhodiščnem sistemu, le da so zlogi, ki so bili tam pred naglašenimi kratkimi zadnjimi zlogi, naglašeni (žé:na, 'kó:sa, 'mé:gla). Naglasni umik s cirkumflektirane zadnje dolži-

- 3.3.2 ne ni izvršen (*me'sa:y*, *u'ka:y*, *zla'ta:y*), pač pa je pogosta morfologizacija naglasa (npr. *'pi:jsala*, *'sa:rce*). Kolikostnih nasprotij ni, saj so se nekdanji kratki naglašeni samoglasniki v zadnjih ali edinih besednih zlogih podaljšali (npr. *'dē:š*, *k'mē:t*, *'kō:š*, *'pē:s*).

4 IZGUBA GLASOV

4.1 SAMOGLASNIKI

- i**
 - v prednaglasnih zlogih ob zvočnikih (*b'la:*, *p'ja:n*, *s'rō:utka*, *s'rō:ka*, *ž've:jt*, *ž'vi:jma*); v predponi *pri-* se iz ə pred r razvije g (*pgr'jā:tł*, *pgr'pē:lu*);
 - v ponaglasnih notranjih zlogih v priponah *-ina* (*go've:dna*, *ju:užna*), *-ica* ('gō:sanca, *'på:lca*, *'tu:ršca*, *'ve:jvarca*), *-ice* ('vi:ilce) – pri tem za soglasniki nastaneta zlogotvorna *ł*, *ŋ* ('få:jtłca, *š'ma:rçce*), *-ika* ('je:tka); v glagolski priponi *-i-* v sed. mn. in dv. vseh oseb (*m'łå:tma*, *m'łå:tta*, *m'łå:tmø*, *m'łå:tte*, *m'łå:tjo*; *'vi:jdma*, *'vi:jita* itd.); v nedoločniški priponi *-i-* ('mi:jsłt', *nó:st*, *o'żé:nt se*, *'på:st*, *p'ró:st*); včasih v del. -*l* ž. sp. ed. (*c'vi:lla*, *'ku:upla*);
 - v izglasju v D, M ed. večine sam. in prid. ž. sp. (*pø 'ce:ist*, *pgr'ju:užn*, *x 'me:š*, *na 'mi:js*, *na 've:s*); v D, M ed. os. zaim. za 1. in 2. os. in povratnoos. zaim. (*pgr 'mè:n*, *x 'tè:p*, *k 'sè:p*); v O mn. sam. in prid. m., ž., sr. sp. (*z be'se:ídam*, *z b'r'a:tam*, *s te'le:tam*); v prislovih in ostalih nepregibnih besedah (*mar'bi:jt*, *'nó:tçr* (prisl.), *o'ko:yl*, *pø'nó:č*, *s'no:uč*, *'tu:yt*, *za'dó:jst*); v I ed. in mn. prid. m. sp. (*ko'ru:uzg*, *'få:nsk*, *slo'va:insk*); v vrstil. štev. (*t're:jk*); v nedoločniku ('de:jl̩at', *'je:ist*, *kɔ'si:jt*, *'ma:jt*, *pó'mé:tit*, *post'få:t*, *'re:izat*, *s'kå:kat*); v velelniški končnici *-i* ('né:s', *'på:xp*); v del. -*l* m. sp. mn. ('de:jl̩al', *'je:jdł*, *'ma:gł*, *'me:jl*, *na're:dł*, *'på:sł*, *pøz'nå:l*, *s'kå:kal*, *ži've:jl*);
- u**
 - redko v prednaglasnih zlogih (*gol'fa:t*, *ps'ti:jl̩a*);
 - včasih izglasni *-u* v M ed. sam. m. in sr. sp., kadar ne preide v *-i* (*u 'ka:rjm*, *pø 'me:ist*); v R, T dv. os. zaim. za 1. in 2. os. (*'na:j*, *'va:j*); v prislovih (*x'må:l*);
 - včasih izglasni *u* (< *-ił*, *-ěł*, *-ęł*, *-əf*) v del. -*l* m. sp. ed. – *je xó:t* ‘hodil’, *'ma:g* ‘mogel/moral’, *na're:t* ‘naredil’, *'na:š* ‘našel’, *'na:js* ‘nesel’, *p'rı:š* ‘prišel’, *'re:jk* ‘rekel’, *'va:rk* ‘vrgeł’;
- ě**
 - v prednaglasnih zlogih ob zvočnikih (*s'jā:t* ‘sejati’); v pridevninski končnici *-ěga* ('ě:ῆga, *'fā:ῆga*, *'nā:žga*, *nō:be:ῆga*, *'a:uῆga*); kot glagolska pripona v del. -*l* ('ve:jdla', *'ve:jdł*, *'vi:jdla*, *'vi:jdł*);
- e**
 - redko v prednaglasnih zlogih ob zvočnikih (*g'na:r*, *kuš'vå:la*);
- o**
 - v prednaglasnih zlogih – v glagolski medponi *-ová-* (*izdel'vå:t*,

- kup'vå:t, stan'vå:t);*
- v izglasju v I ed. sam. sr. sp. ('čé:l, 'me:ist, m'la:jk, '(v)ó:kŋ, ſe:jŋ); v prislovih ('če:js 'čisto', 'dó:bŋr, 'xi:jŋgr, 'lè:xk, q'b'lä:čŋ, st'rå:šŋ, ve'li:jk); v del. -l (je 'tè:kŋ, sŋ 'ré:kŋ);
 - ə - večinoma v ponaglasnih zlogih za zvočniki v priponah -əc, -ək (brat'rå:nc, ga'si:jlc, 'kó:nc, q'vi:jŋk, p'já:nc, 'ro:žyŋk'rå:nc, Slo'va:jŋc, 'tó:rk, 'za:jc, z'vó:nc); v nekaterih primerih za nezvočnikom pa je nenaglašeni ə ohranjen kot é ('či:jnék, x'lä:péc, 'pe:ték);

4.2 SOGLASNIKI

4.2.1 Onemitve zaradi asimilacije:

bt	→	t	- <i>xgr'ti:jšuŋna</i> ,
xtn	→	xn	- <i>fajx'nó:ba</i> 'vlaga',
mn	→	n	- <i>sed'na:jst, q's'na:jst</i> ,
st	→	s	- 'če:js 'čisto', ſes'na:jst, 'žå:losna,
td	→	d	- 'pe:dëset, de've:dëset,
vn	→	m	- <i>z'rå:m</i> 'zraven',
vn	→	n	- <i>t'rå:nik</i> ,
stk/zdg	→	sk/zg	→ s/z - 'pa:jska, 'pe:tþd'va:jzga.

5 OSTALI POJAVI

5.1 Disimilacija:

db	→	dv	- <i>pod'vo:yje</i> 'podboj',
k-t	→	(g)-d	- (g)'de:r 'kateri',
mn	→	ŋn	- <i>s'pa:ŋnem, za'pa:ŋnla</i> ,
m-n	→	m-l	- <i>ra'mu:lke</i> 'harmonika' (< *ramonike),
r-r	→	ø-r	- <i>ma'ši:ra</i> (toda 'ma:rtrat, z'ma:rtran),
r-r	→	j-r	- <i>'fa:jmuštar</i> .

6 PRIMER NAREČNEGA BESEDILA

Spomini na mladost

Dó:må:, sŋ b'la: na 'vó:jlki kme'ti:j. B'ló: nas je de've:t ut'rå:ük – t'rò:j 'pë:bi pa 'še:ist dek'le:t. Že ot 'či:jŋkiga smo 'ma:g] 'de:jłat, še p're:jt ko smo š'li: f 'ša:ylø. P're:jt ko si 'ša:ü f 'ša:ylø si 'ma:g š'på:mpët póst'lä:t, pó:më:tit; ko je 'bi:ü 'ca:jt za 'på:šö, si 'ma:g ž'vi:jnò na'på:st, pul si pa 'ša:ü. 'Ša:ü si 'bó:l 'zå:dŋ 'ca:jt, za'to:ü si 'ce:ilø 'pót:l'ë:tu, pa si p'ri:š f 'ša:ylø 'če:js za'di:ixan.

Dó:må:, ko smo p'ri:š] is 'ša:yle, smo 'ma:g] s'pe:t 'de:jłat. Če je b'ló: t're:jba g'nå:t ž'vi:jnò na 'på:šö, 'pót:kŋ smo d'rå:če: 'lä:mal, smo 'me:il 'bu:ytare za poř'ku:rt

za k'mé:čko 'pa:jič. Dər'gå:č smo 'me:jl pa z'me:ram 'ka:ve de'la:uce, s'kò:r ȳ'sa:k 'de:n, pa si jim 'ma:g 'nè:st 'pi:jt na 'ji:ivo pa na t'rā:nik.

F 'ti:istix 'ca:jtax je b'ló: 'tø:yt ve'li:ik 'pe:ijkłarju. 'Nò:, z'da:j če si 'é:mu 'vè:č 'zé:mle pa 'ta:ȳ, si 'ma:g 'ti:ste 'pe:ijkłarje 'ma:jt tut po 'ka:ȳ k'je:igɳ. 'Ti:ist ko so 'me:jl pa 'ko:uče, so ga pa 'me:jl pa po 'ka:ȳ 'de:n al pa 'ni:č. 'Nò:, 'te:ist 'pe:ijkłar p'ra:uzap'ra:ȳ ni 'ni:č 'de:jlù, 'jé:ȳ je 'bò:l, al pa ȳ'ča:s, če je 'bi:ȳ g'de:r 'ka:ve g'rå:ble pop'ra:uulu al ka 'ta:k, če je 'bi:ȳ 'bò:l še, de je 'lè:xk 'ka:j na're:t.

(Pripovedovala Milka Senica (rojena 1923), Šmarje pri Jelšah, april 1997)

Literatura

- Jakop, Tjaša, Fonološki opis govora Ložnice pri Žalcu (SLA 324), *Jezikoslovni zapiski* 7, Ljubljana 2001, 365–380.
- Jakop, Tjaša, *Fonološki opis šentviškega govora*, *Seminarsko delo*, Ljubljana 1997.
- Logar, Tine, Izhodiščni splošnoslovenski fonološki sistem, *Fonološki opisi srpsko-hrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvačenih opšteslovenskim lingvističkim atlasom*, Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, Sarajevo 1981 (Posebna izdanja LV, Odjeljenje društvenih nauka 9), str. 29–33.
- Orožen, Martina, Fonološki opis za kraj Šmarje pri Jelšah (OLA 18), *Fonološki opisi srpskohrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvačenih opšteslovenskim lingvističkim atlasom*, Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, Sarajevo 1981 (Posebna izdanja LV, Odjeljenje društvenih nauka 9), str. 157–163.
- Povše, Ivana, *Govor Šmarja pri Jelšah in okolice*, *Magistrsko delo* (tipkopis), Ljubljana, 1980.
- Orožen, Martina, *Oblikoslovje v govoru Šmarja pri Jelšah*. *Slavistična revija* 36 (1988), 177–189.
- Škorjanc, Nataša, *Vinogradniška terminologija v Strtenici na Kozjanskem*, *Diplomska naloga*, Ljubljana 2002.

Phonological Description of the Local Speech of Šentvid Summary

The local speech of Šentvid near Grobelno belongs to the Štajersko dialect group. Like all Štajersko speeches, it has lost the tonemic opposition. The quantitative opposition is not preserved either: because the short stressed vowels in the final or the only syllable have lengthened and the former quantitative opposition has been partly replaced by the qualitative opposition (e.g. b'ra:t b'rå:ta, k'rux: k'rux:uxa; m'la:t m'lä:da). In the past there was a strong tendency towards the diph-

hongization of the stressed vowels and because of this the diphthongs prevail in the stressed vowels system. Short are only the unstressed vowels.

The system of long stressed vowels is monophthongal-diphthongal and consists of 10 phonemes: i:, i:j/e:j, ě:, e:, e:j/a:j, a:/â:, o:u/a:u, ô:, u:u/o:u, u:, and the system of short unstressed vowels consists of 5 phonemes: i, e [e/ě], a, o [o/ô], u. Besides the general Slovenian stress-shifts also the shift-back to the pre-stress e and o ('gò:ra, 'tè:ta) and the shift-back to the pre-stress schwa ('mè:gla) have occurred. The vowel reduction is of medium degree. In most cases the unstressed high vowels i, ě and a become muted in combination with the sonorants and in word-final position (especially in the participle in -l). In this speech there is no umlaut after the consonants j (< j, ñ), l (< l) and č, ž, š functioning as palatals. Some of the unstressed vowels have become silent in combination with the sonorants /l/, /m/, /n/ and [ŋ] which has resulted in the emergence of the syllabic sonorants /l/, /m/, /n/, [ŋ].

The consonant system is a result of individual specific developments: l has lost its palatal component and has become l (p'lu:učé); besides the medial l before the front vowels and u the velar k (g'tà:va) is also pronounced before the back vowels; in position after vowels ñ has lost its nasal character and has merged with the etymological j (s'vi:ija), although it has preserved some nasality in individual instances – j ('kò:j, 'jì:ja). The groups črě-, žrě- are preserved (č're:jive, ž'rě:be); the group šč has assimilated into š (k'la:jše). The primary groups tl, dl have assimilated into l ('vi:ilce), while the secondary groups tl, dl are, in most cases, preserved even in the participles ('på:dla).

